

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560456496/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

stod saaledes hos hende en stærk Følelse, der dog var meget forskellig fra Kjerlighed. Hun fortalte ham om fremmede Lande, om berømte Mænd og Qvinder og sukkede da over, at hun skulde være en Pige, »men jeg vil da idetmindste,« forsikkrede hun, »ikke ligne de Andre!»

Meer og meer gled *Christian* ind i den Trolddoms Kreds, hun havde draget; alle hans Tanker, alle hans Drømme dreiede sig kun om Eventyr, Berømthed og *Naomi*.

Der var Feber i hans Blod. Natlampen, som brændte ved Seugen, var ved at slukkes; Luen sad kun som et tegnet Punkt paa Vægen.

»Kan jeg nu læse mit »Fader vor« ud, før Lampen slukkes, da faaer jeg engang et berømt Navn, og *Naomi* bliver min Kone, men slukkes den, da er jeg fortabt her og hisset!« Han foldede sine Hænder og læste mekanisk Bønnen; Øiet var heftet fast til Lampen, Luen zittrede, hurtigere læste han Ordene; Bønnen var endt, og Lampen brændte endnu.

»Men jeg har sprunget over: frels os fra det Onde! saa gjælder det ikke! endnu engang maa jeg læse Bønnen, det gjælder da dobbelt!« og han læste, og Lampen brændte. »Jeg bliver lykkelig!« jublede han, og Lampen sluktes.

Der var midt i Ugen.

»Paa Søndag forlader Du os!« sagde *Naomi*. »Lægen siger, at Du meget snart vil være saa rask, som alle vi Andre. Tænk da paa Dit Løfte! jeg veed nok, Du elsker mig, men et almindeligt Menneske kan jeg ikke elske, og Du bliver kun noget ganske almindeligt i det spidsborgerlige Odense hos den naragtige Hr. *Knepus*! Gjør et dristigt Skridt ud i Verden! Der har Du, hvad Ingen veed og Ingen skal faae at vide Noget om, hundrede Rigsdaler af mine egne Sparepenge! Husk paa, som Du har fortalt mig, vort første Møde i Haven, da jeg tog Dine Øine og Din Mund i Pant; Du tilhører mig endnu, jeg har Part i Dig! Saasnart Du føler Dig fuldkommen rask, da vover Du et dristigt Skridt! Underret mig om det, og den Nat, Du gaaer paa Vandring, vil jeg vaage og tænke paa Dig!»

»Alt vil jeg!« udraabte han og slyngede sin Arm om hendes Hals; hun sad stille med det stolte Smil og lod ham kysse sin glødende Kind.

Som Livsfarven er i Hjertet, saaledes afspeiler sig der Verden. Skulde vi denne Aften have examineret *Christian*, *Naomi* og for Exempel